

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 17 Aprilie st. v.

Și dacă Grecii s'au hotărât cu desăvârșire a desarma, mai rămân destule puncte negre pe orizontul politic. Iubitorii de pace mai au cauză destulă de a fi neliniștiți și nedumeriți.

Nord-Ostul Europei oferă în timpul din urmă singur materie destulă pentru a pune pe gânduri pe ori-și-care iubitor de pace.

Prin aceasta nu vrem să dicem, că Sud-Ostul Europei este acum liniștit cu totul. Peninsula-Balcanică întreagă seamănă încă cu un magazin de materii explosibile, care pot lua foc în tot momentul.

Pe compatrioții nostri maghiari însă toate aceste nu îi împedecă în procedura lor lipsită de toată chibzueala. Ei continuă în procedura lor, ca-și-când orizontul politic ar fi mai limpede și mai senin decât oul.

Omului nepreocupat și mai adânc cugetător îi vine a crede, că compatrioții maghiari punctele negre pe orizontul politic le țin de nisce superstițiuni potrivite de a spăria cu dinsele pe nisce minoreni politici. Înrudite cu aceste trebuie să fie și ideile lor despre puterea presei. Ei nu ved, că ori-cât se opintesc să zădărnicească puterea aceasta, dându-i cât îi privește direcțiune unilaterală și părtinitoare, ea tot își face datoria. Ei nu pot înțelege cum de presa și preste voia lor scoate la iveală chiar și pe popoarele apăsate de pe teritorul, preste care norocul i-a pus stăpâni.

Între astfel de împregiurări însă de o apropiere frățască între noi și compatrioții amintiți oare mai poate fi vorba? Chiar având noi cea mai bună dispozițiune de o apropiere se înțelege onorifică, aceasta ni se face imposibilă prin răgușitele strigări din partea compatrioților în toate țiile și pe toate terenele: *vae victis*. Dar' cum și pretendem noi o apropiere, când din toate cuvintele lor aflăm, că noi în patria noastră,

pretinsă numai a domniilor lor, sîntem considerați ca fără de drept la existență.

Ca să vedem cât este distanța de mare între noi și compatrioții nostri și să vadă ori-ce om cu minte și cine sînt pricinitorii acestei distanțe, servească ca dovadă vre-o câteva cuvinte din „Egyetértés“.

Foaia aceasta nu e vre-o foia provincială din oare-care colț uitat din patrie. Este cea dintâi foaie maghiară, atât în privința mărimii, cât și în privința redigiării și a abonenților.

Foaia aceasta, din a cărei importanță pentru publicul maghiar nu vom nimic a detrage, află cu cale a se indigna, pentru-că trei tineri români, teologi din Sătmăr, fiind asentați la honveđi, au pretins a fi jurați în limba lor maternă: în cea română. Indignațiunea, ține „Egyetértés“, ar fi cu atât mai justificată, cu cât unul dintre acești trei poartă numele: *Sarkadi* de o parte, de alta că tinerii sînt creșcuți de profesorii cei mai patriotici în seminarul rom.-cat. maghiar din Sătmăr.

În adevăr grozav lucru, dacă un Român sau trei Români mai cutează a cere și când iau asupra-și sarcina cea mai grea: serviciul pentru patrie și tron, împreunat de multeori și cu pericolul morții, a face jurământul în limba lor proprie.

Sciind câte volnecii și abuzuri se întâmplă în Ungaria cu schimbarea numelor, la „Sarkadi“ nici că mai reflectăm. Este de ajuns să scim, că o foaie de talia lui „Egyetértés“, într'un timp când din ți în ți patria tot mai imperios are lipsă de spriginul tuturor fiilor sei, se împedecă de lucruri atât de juste, și află, că prin aceste s'ar fi ofensat patriotismul.

Ce ne facem dar' judecata, câtă și ce fel de dreptate sîntem în stare a aștepta dela compatrioții maghiari în alte lucruri de o importanță mai mare în viața publică de stat, de cum este recitarea unei formule de jurământ.

Trebuie să ne supere, că dăm preste astfel de indignațiune copilărească și acolo unde am fi îndreptățiți să întimpinăm bărbăția cea mai serioasă, în interesul cel

adeverat al patriei. Supărarea aceasta nu dă însă nici un titlu pentru a renunța vre-un Român adevărat la firea sa românească. Ba sîntem foarte veseli, că Români nostri, chiar și în părțile unde îi țineam ca și perduți, se afirmă cu atâta stăruință și demnitate, încât fac onoare neamului românesc întreg.

Sînt grele țiile pentru dinșii, precum sînt pentru toți Români din țerile regatului unguresc. Însă stăruința în lupta pentru a ne asigura viitorul ca Români, în patria în care ne-am născut și am crescut, este o datorință indispensabilă. Numai prin stăruința de felul acesta vom isbuti în urma urmelor a deschide și ochii cei orbiți de fanaticism. Numai în chipul acesta ne vom pregăti pentru a fi în vreme de ispită apărători siguri ai vetrei părintesci de inimizii dinafară.

Vatra părintească apărută cum se cade sau pusă în stare de a pute fi apărută cum se cade, are o porțiune bună de influență și asupra raporturilor dinafară de sfera patriei: contribuie la înseninarea orizontului politic, cu sau și fără voia Grecilor.

Revistă politică.

Sibiu, 17 Aprilie st. v.

Grecia demobilizează. Acesta e cel mai important eveniment al țilei. „Agence Hayas“ împărtășește, că aderarea dlui Delyannis la sfaturile Franciei a iritat în mare măsură pe ceilalți reprezentanți ai puterilor, deoarece-acestia doriau, ca Grecia să cedeze singur numai din respect către puteri. În această dispoziție sufletească au expedat ei apoi ultimatul în contra excepțiunilor contelui Mouy, care i-a recercat să aștepte nouă instrucțiuni. Se crede, că numiții reprezentanți au lucrat înainte de a fi comunicat Delyannis puterilor aderarea sa la telegrama dlui Freycinet, deoarece-acei dela aderarea lui Delyannis până la expedarea ultimatului n'au trecut mai mult de două trei oare.

Presa opozițională din Grecia afirmă, că Grecia a repășit, fără de a i-se da oare-care satisfacție; ea atacă ministerul și-i impută, că a compromis țeara,

înstrăinându-o decât simpatiile Europei. Presa guvernamentală din contră apără cabinetul, care a câștigat prin aceasta deobligamente morale.

În cercurile diplomatice din Viena se crede, că în urma acceptării propunerilor franceze eventualitatea unei încercături a Turciei cu Grecia e aproape înlăturată.

Despre raportul între Grecia și Turcia s'a exprimat țiile acestea consul general Munir-Bey în următorul mod:

„După războiul ruso-turc și în urma hotărârii puterilor Grecia a primit o mare parte din Tesalia. Părticia aceasta e mai mare, ca a treia parte din Grecia și e mai rentabilă, ca întreaga Grecia. Mica Grecie, căreia i-ar fi destul 12,000 de soldați, are o armată de pace de 75—77,000 soldați. Cu această armată au să se realizeze aspirațiunile Greciei. Cabinetul Delyannis numai atât se mai poate susține, câtă vreme susține o asemenea armată mare; ar trebui să cadă, dacă ar reduce-o numai cu un singur soldat. Deoarece-ace armată e foarte nedisciplinată și revoluționară, guvernul silește pe regele să se învoiască la audacele sale planuri, spăriându-l cu revolta militară. Lucrul va ajunge deci la un război, în care Grecia va fi biruită. Numai o grabnică intervenire a puterilor ar pute mântui de perire pe Grecia; deoarece-ace însă puterile trăgână lucrul, războiul tot va ave să izbucnească. Dacă va izbucni apoi războiul, Ahmed-Pașa va primi comanda armatei turcesci. La toată întâmplarea Grecia se află într-o situație fatală, din care numai puterile o pot mântui.“

Cu privire la cestiunea irlan-deză se împărtășește din Londra, că cu privilegiul unui meeting Hartington a dat alegătorilor din Rawtenstall deslușire despre atitudinea sa față cu proiectele d-lui Gladstone și a declarat, că el la nici o întâmplare n'are intenția, de a se uni cu vre-o coalițiune conservativă. Se vorbește, că Chamberlain va propune respingerea billului de feară.

Aksakoff și Europa.

Țile trecute a eșit la Moscva primul număr al noului diar panslav „Russkoe Dielo“. Directorul acestui nou diar este dl Șarapoff, *alter ego* al reposatului Aksakoff. Extragem din acest număr următoarea scrisoare a lui Aksakoff, scrisă de el cu câteva luni înaintea morții sale și privitoare la Germania și Englitera:

„În amicia imperului german eu unul nu cred, serie Aksakoff. Neamul (*nemet*) este primejdios, ca un neam puternic și care cu înlesnire asimilează pe Slavi, subjugându-i culturii germane. În Austria sînt puțini Germani, abia

„Să-i dăm drumul, — grăiră câțiva dintre dinșii; — e orfan, să meargă unde-i place lui!“

O, Doamne, Doamne! — grăi cel cu mângăierea, ridicându-și cu anevoiă capul, — să-l lăsăm să se ducă!“

Și Cazacii voiau să-l scoată chiar ei înșii la loc larg; acela însă, care arătase atât de multă dorință de a le sci toate, îi opri grăind:

„Ba nu! eu vreau să vorbesc cu el despre seminar; vreau să mă duc chiar și eu în seminar.“

Dealtmireli nici că era lucru neîndoișos, dacă planul de fugă al filosofului se poate ori nu executa, căci, voină să se ridice de pe scaun, îi era ca-și-când picioarele i-ar fi cioplite din lemn și vedea în cărcimă o mulțime de uși, încât numai cu mare nevoie ar fi putut găsi pe ceea adevărată.

Abia prin amurgul serii își aduseră tovarășii de drum aminte, că trebuie să plece mai departe. Ei se aruncară unul preste altul în haraba, le deteră biciu cailor și intonară un cântec, al căruia înțeles n'ar mai fi putut nimeni să-l descure. Partea cea mare a nopții umblară mereu pe dibuite, perdând mereu drumul, pe care îl puteau găsi cu ochii legați. În sfârșit, coborîră apoi o coastă piezișă într-o vale, și filosoful zări la marginile drumului garduri, din dosul cărora se vedeau pomi și acoperișuri de case. Era moșia cea mare a căpitanului.

(Va urma.)

Foia „Tribunei“.

Strigoaica.

Din fantaziile lui Nicolae Gogol.

(Urmare.)

Ar fi dorit prea mult filosoful nostru să afle, cine e căpitanul și ce fel de om, care îi este caracterul și cum s'au petrecut lucrurile cu fiica lui, care s'a întors acasă în o stare atât de neobișnuită, ear' acum se află pe patul morții, ce fel este ea, a căreia soarte e atât de strîns legată cu a lui, apoi, cum e vieța la casa căpitanului?

Toate aceste întrebări le și puse Toma tovarășilor sei; Cazacii însă erau, precum se vede, și ei tot filosofi ca dînsul, deoarece-ce drept răspuns suflau numai fumul de tutun și se cuibăreau în toată tigna pe sacii lor, fără-ca să grăiască vre-un cuvânt.

Într'un târziu unul dintre dinșii se întoarse spre vizitii și-i porunci: „Să nu închiți ochii, Overco, mei somnorosule! Și când ajungi la cărcima ce se află în drumul Ciuhrailovului nu uita să opresci și să ne trezesci, dacă vom fi adormit.“

După aceste începuri se sfârșie în draga lui voie. Altfel îngrijirea lui era de prisos, căci abia sosi harabaua cea mare în preajma cărcimei din drumul Ciuhrailovului, începură să strige cu toții într'un glas „Ho! ho! stai mei!“ Afară de asta

caii lui Overco aveau și ei deprinderea de a se opri ei de ei pe la toate cărcimele.

Cu toată arșița țilei de Iulie se deteră cu toții jos și intrară într-o cărcimă scundă și murdară, în care un cărcimar ovreu îi primi cu multă bunăvoință ca pe nisce vechi prietini.

Ovreul scoase din buzunarul hainei sale câteva părechi de cărnați și le puse pe masă, de unde bucata oprită de talmud privia adimenitor asupra lor. Se aședară cu toții împregiurul mesei, și preste puțin fiesce-care avea câte o cană plină înaintea lui. Filosoful Toma trebuia să iee și el parte la ospetia obștească, și preste puțin cărcima răsuna de încredințări de iubire, căci oamenii din Rusia-mică, îmbetându-se, de obicei încep a se săruta între dinșii ori a plânge amarnic.

„Vino, hai încoa, Spiridoane, lasă-mă să te îmbrățișez!“

„Vino, Doros, haid să te strîng la pept!“

Unul dintre Cazaci, om cu barba căruntă, cel mai în vîrstă dintre toți, își răzîmă capul pe coate și începuse să plîngă din toată inima, fiindcă n'avea nici tată, nici mamă, ci sta singur singurel în lumea aceasta mare și largă. Altul, un om lung și guraliv, îl mângăia, spunându-i mereu: „Nu plînge, pe legea mea, nu plînge! căci acolo... Dumneșeu scie mai bine cum și ce fel.“

Ear' altul, același, căruia i-se dîse Doros, era afară din seamă doritor de a le sci toate și îl muncia mereu pe Toma cu fel de fel de întrebări.

„Prea mult aș dori să știu, ce învățați voi acolo în seminarul vostru: învățați tot ceea-ce ne cetese diaconul în biserică, ori cu totul altceva?“

„Nu mai întreba și tu! — grăi mângăitorul; — ce-ți pasă ce vor fi învățînd. Dumneșeu scie, ce trebuie să se întemple, el scie, le scie toate.“

„Nu! eu vreau să știu, — îi răspunde Doros; — eu voiesc să știu, ce stă scris în cărțile lor; poate că stă cu totul altă-ceva decât în ale diaconului.“

„Doamne, sfinte Doamne! — dîse celalalt, — de ce atîta vorbă? Așa este voința lui Dumneșeu nu se pot schimba!“

„Dar' eu vreau să știu tot ceea-ce stă scris; voiesc chiar să mă duc să ved seminarul, pe legea mea, mă duc! Nu cumva crești, că eu n'aș pute învăța? Toate voiesc să le învăț, toate!“

„Oh, Doamne, Doamne! — strigă mângăitorul și își lăsă capul pe masă, fiindcă nu mai avea puterea de a-l ține drept.“

Ceilalți Cazaci vorbeau despre boierii mari și căutau să se dămirească, de ce este o lună pe cer. Vădînd aceste stări sufletești, filosoful Toma lua hotărîrea de a profita de ele, pentru-ca să o iee la sănătoasa. Înainte de toate se întoarse spre Cazacul cărunt, care se plîngea că i-a pierdut părinții.

„Dar', uncheșule, de ce plîngi așa?“ — îi dîse el; — „sînt și eu orfan. Lăsați-mă să scap, prietinelor: de ce folos vă sînt eu?“

8,000.000 în anul unei populații de 35 milioane, și cu toate acestea, Slavii din acest imperiu mult sau mai puțin s'au nemțit, cu toate că se fălesc a fi Slavi.

„Să știți apoi, că la prima ciocnire a Rusiei cu oricine în Europa, Englitera se va ridica în contra noastră în Asia. Afganistanul nu poate fi un rampar pentru noi. În cas de război al nostru cu Englitera, el va fi sau cu noi sau în contra noastră. Englitera, fiind între noi Afganistanul, vecinătatea noastră este primejdioasă, căci îi este primejdioasă influența noastră, care periclitează și sapă fidelitatea vasalilor săi din Indii și Birmania. Ea nu se teme așa de scopurile noastre, de armatele noastre, cât îi este frică de această influență. Sânt convins, că principele de Bismarck se va împăca cu Englitera și împăciuirea se va face pe contul nostru. Englezii vor aștepta până-ce nu se va crea o coaliție întreaga a Europei în contra noastră, atunci și ea se va alipi de această coaliție. Rusia în Europa e străină tuturor, ea nu trebuie nimic, ea împiedică pe toți, ea este urâtă tuturor și abia va închide ochii bătărilor Wilhelm, coaliținea europeană se va ridica amenințătoare. Atunci vor fi multe șanse pentru izbăvirea Englitera, și aceste izbăviri nu se vor mărgini numai în Peninsula-Balcanică, ci și în Asia mai cu seamă. Să n'avem speranță asupra Franței, republica nu ne va veni în ajutor. Ea nu va scoate spada din teacă, până-ce nu vom învinge Germania. Dar' oare o vom învinge? Sânt sigur, că Bismarck a sfătuit pe Englitera prin fiul său, ca să nu facă război. El n'a voit să vadă victoria noastră și periclitul inimicului nostru. Marele diplomat se îngrijese pentru a o avea în cas de trebuință ca armă neusată și gata. Liga, care se planuiesc la Berlin, se numește liga de pace și nu este decât liga de „război a Europei cu Rusia“.

Din Bucovina.

Cernăuți, în 29/17 Martie 1886.

Având în vedere adnotațiunile d-voastre exacte și temeinice la corespondența unui pretins preot bucovinean, publicată în nrul 43 al „Tribunei“ din 21 Februarie (5 Martie) a. c. aș fi renunțat de a răspunde la această corespondență, dacă n'aș fi aflat într'insă între altele, că preoții bucovineni sânt de aceea cei mai fideli aderenți ai guvernului, pentru-că acesta este național, că dînsul lucră la prosperarea țării noastre și că ne ușurează progresul și cultura națională și bisericească.

Cine nu e informat bine despre adevărul lucrurilor din cestiune, sedus fiind de asigurările corespondentului amintit, ar pute crede, că guvernul nostru actual e un adevărat părinte pentru națiunea română din Bucovina în deobște și pentru biserica ei în special; cu părere de rău trebuie însă să constatăm, că guvernul, — de parte de a protegia națiunea și biserica noastră, — le pune adeseori greutăți chiar și în a se folosi de drepturile ce li se cuvin după lege; căci pe când celelalte națiuni austriace și anume și cele ce locuiesc în țeara noastră, parte se află deja într'o stare îmbucurătoare, parte parvin pe di ce merge de a obține o asemenea stare, națiunea română din Bucovina, — deși materialmente nu are nevoie de a fi spriginită din partea imperiului și nici nu molestează imperul cu asemenea cereri, precum o fac alte națiuni austriace, — nu totdeauna poate obține poziția, ce i-se cuvine din toate punctele de vedere. În aceeași stare tristă se află și biserica noastră, care cu toate că plătesc o sumă mare de bir după veniturile bunurilor fondului său și mai spriginesc din acest fond pe stat în susținerea institutelor de instrucțiune din Bucovina, susținând anume facultatea teologică a universității cernăuțene, gimnasiul superior din Suceava și școala reală superioară din Cernăuți, și subvenționând școalele populare din Bucovina cu 50.000 fl. v. a. pe an, — se luptă mult spre a ajunge la împlinirea dorințelor sale întemeiate, ceea-ce ne îndreptățește de a ne plânge.

Dacă actualul guvern ne ușurează progresul și cultura națională și bisericească, — după-cum asigură dl corespondent preot, — atunci întreb, cum se face:

că deși deputații bucovineni au provocat pe guvern să introducă la gimnasiul din Suceava conform uricului fundării acestui gimnasiu, limba română ca limbă de propunere, guvernul a încuviințat numai patru clase paralele române și îi silesc pe studenții români ai gimnasiului sucevean susținut din fondul religios ort.-orient. a-și face studiile în clasele superioare în limba germană;

că pe când la toate școalele medii din Bucovina, în special și la gimnasiul din Rădăuți frecventat de studenți din districte curat românesci, limba germană nu numai că e limbă de

propunere, ci se și predă mai în toate dălele săptămânii ca obiect obligat pentru toți studenții, limba română din contră se predă ca obiect obligat pentru studenții români numai două ore pe săptămână, de unde urmează, că inteligența noastră îndeobște și tinerimea în special nu numai conversează, ci și gândește în limba germană;

că deși deputații nostri au stăruit la guvern încă în anul 1881 pentru înlocuirea inspectorului general al școalelor bucovinene, care nu cunoaște de fel limba română, cu altul cunosător de această limbă, guvernul nu a corespuns încă acestei stăruințe și de aici rezultă, că deoare-ce învățământul limbei române, mai ales la școalele medii, nu e controlat nici decum, studiul limbei și literaturii române e neglijat cu totul, dovadă sterilitatea literară la Românii bucovineni;

că limba de propunere la facultatea teologică ort.-orient. a universității cernăuțene, care până la fundarea acestei universități era un institut român, e după lege cea germană, și stăruința înalt Preasfințit Sale Metropolitului și a deputaților pentru decretarea unei legi relative la înlocuirea limbei germane cu cea română nu a fost de fel spriginită de guvern;

că pentru studenții ruteni dela universitatea cernăuțeană există un număr considerabil de stipendii de stat, eară pentru studenții români nici unul, cu toate că universitatea cernăuțeană a fost subvenționată la întemeierea sa de fondul religios ort.-orient. al Bucovinei cu 60,000 fl. v. a.;

că, deși Românii bucovineni li se cuvine după lege dreptul de înțietate în țeara lor, numărul amplotaților români la diferitele direcții ces. reg. ale Bucovinei e numai 74 față de 397 (!) de amplotați străini și mai cu seamă Poloni și Ruteni, (cari născuse de a face din Bucovina un cerc administrativ al Galiției), și anume: la direcțiile politice 18 Români față de 101 străini, la direcțiile judiciare 34 Români față de 110 străini, la direcțiile financiare 14 Români față de 124 străini și chiar și la direcția bunurilor fondului religios gr.-orient 8 Români față de 62 străini (date statistice din șematismul calendarului bucovinean pe anul 1886);

că șefii direcțiilor celor mai însemnate din țeară sânt străini și anume: șeful guvernului țării, șeful tribunalului țării, șeful direcției de finanțe și șeful direcției bunurilor fondului religios gr.-or.;

că statutul congresului bisericei noastre, care congres s'a încuviințat decătră împăratul încă de demult și s'a și adunat în anul 1882 la o sesiune de constituire spre a elabora acest statut, — zace de atunci încoace mort în ministerul de culte, nevoind acesta a-l prezenta împăratului spre confirmare, cu toate că statutul elaborat nu corespunde pe deplin dorințelor noastre;

că I. P. S. S. Metropolitul a fost nevoit de a subșterne guvernului cunoscuta „Apologie a bisericei gr.-or. a Bucovinei“ față de asuprile și machinațiunile Iesuiților, — acel tipet de durere al bisericei noastre, care a produs anul trecut atăta senzațiune, — și că guvernul nu a arătat încă, că l-a pătuns cătuși de puțin fipetul acesta, ceea-ce a încurajat pe Iesuiți, luptătorii neobosiți, cari s'au și aședat de atunci în țeară, de a fi și mai dărji în propagarea catolicismului.

Toate aceste și multe altele sânt notorie, prin urmare îi vor fi cunoscute și dlui corespondent-preot. Nu a fost deci nici decum lucru egal: a sprigini candidatura dlui Mihail Piteiu, a unui bărbat național, energic și de tot independent, sau a dlui Isidor cav. de Zotta, a unui partisan și candidat al guvernului, care nu a dat până acum nici o probă de simțiminte naționale! Corespondentul are tot dreptul, dacă susține, că preoții bucovineni sânt aderenți cei mai fideli ai guvernului; motivele care le înșiră însă spre a justifica această fidelitate, nu însă cele arătate, ci cu totul altele, căci nu de bună voie, ci din interes, și parte și din nevoie au ajuns preoții nostri a fi sateliții guvernului.

Dependența preoților noastre dela direcțiile politice, respective dela căpitani districți, își are mai cu seamă cauza în împregiurarea tristă, că preoții bucovineni — cu puține excepțiuni — neîndeplinind datorințele lor de păstori sufletesci și îndeosebi neținându-se în marginile taxelor fixate de guvern în tarifa „Stolei“, — care față de salarul (congrua) considerabil al preoților nostri sânt amăsurate respectivului act ceremonial și averii parochianului, — se află neînterupt în pericol de a avea cercetări disciplinare, mai ales din partea direcțiilor politice.

O altă cauză a atârării preoților noastre dela guvern este, că parochii pentru satele fondului religios gr.-orient., cari formează mai mult de jumătate din numărul satelor Bucovinei, se numesc decătră președintele țării, și anume în urma recomandării căpitani districți, respec-

tive a socotinței, ce o dau acestia despre purtarea politică a candidaților, astfel, că numai acei candidați pot căpăta o parochie mai mănoasă, care se bucură de bunăvoința căpitani districți, adevă cari se supun orbiș dorințelor guvernului.

Tot așa trebuie să se supună guvernului toți acei preoți, cari reflectează la vre-o subvențiune din fondul religios, deoare-ce subvențiunile din acest fond nu se acoardă decătră consistorul metropolitan, ci decătră guvern.

Și aceste sânt notorii!

Corespondentul-preot mai susține în corespondența sa amintită cu aer pretențios, că, dacă alegerile deputaților se fac după voia guvernului, aceasta își are cauza în influența, ce o are preoțimea bucovineană asupra poporului, și că toate încercările de a surpa această influență, vor rămâne zadarnice.

Dacă încrederea, ce o ar fi având poporul bucovinean în preoții săi, e într'adevăr atât de mare, atunci explică-mi dl corespondent-preot, de ce dela activitatea constituțiunii noastre și până astăzi nu a parvenit încă nici un preot de a fi ales deputat din sinul poporului.

Cumcă preoțimea bucovineană are oare și care influență asupra poporului, aceasta nu o va denega nimenea și e chiar lucru firesc; influența aceasta nu a ajuns însă până într'acolo, ca poporul să aleagă deputați întocmai după voința preoților. Guvernul influențează alegerile nu tocmai prin preoți, ci mai cu seamă prin primarii comunali, cari se află la noi în atîrnare perfectă dela direcțiile politice.

Neîntemeiate sânt și reproșurile, ce le face corespondentul-preot „Candelei“, căci aserțiunile acestui organ bisericesc redigat sub auspiciile I. P. S. S. Mitropolitului, cumcă preoțimea bucovineană nu-și împlinesc chemarea sa cea sfântă, sânt pe cât de deplorabile, pe atât de adevărate.

Întăiu și mai întăiu e știut, că preoții bucovineni — cu puține excepții — nu se îngrijesc de fel de creșterea religioasă și morală a parochienilor lor. Cine voesc să se încredințeze despre aceasta, nu are decât să cerceteze un sat bucovinean într'o Duminică sau sârbătoare și se va umple de mirare vădend, că biserica e mai deșeartă, eară crîșmele foesc de oameni ca nisce rouri. Și cine, decătră preotul, e de învinovățit pentru aceasta?

Pentru-ca demoralizarea și ruina materială a poporului prin beție să se înlăture cu timpul, a emis neobositul nostru patriot, consilierul superior dl Mihail Piteiu în conțelegere cu Metropolitul și cu președintele țării încă în anii 1883 și 1884 două cerculare relative la mijloacele pentru îmbunătățirea stării poporului cătră toți preoții și cătră căpitani districți ai Bucovinei, trimițendu-le și formule de statute pentru înființarea de societăți spre: 1. spriginire în cas de nenorocire; 2. cultivarea competenței; 3. sporirea scopurilor școlare și spriginirea școlariilor săraci la școalele populare, industriale și medii. Această întreprindere laudabilă a dlui Mihail Piteiu fu recomandată spre spriginire prin „Foia ordinațiunilor consistoriului metropolitan al Bucovinei“ preoților, eară prin un circular al președintelui țării — căpitani districți. Făcut-au ceva preoții sau căpitani districți în cauza aceasta? Numai doi preoți ruteni au spriginit întreprinderea dlui Piteiu și efectul stăruinței lor zeloase e strălucit; preoții români dincontră au rămas indolenți, precum au fost, ba poate că nici n'au cetit circularele și statutele menționate. Cine e dar' de vină, că valorile demoralizării și ale ruinei materiale ale poporului nostru nu se pot opri și că cresc pe di ce merge.

Și apoi să te mai miri, când îi vezi pe cei dela „Candela“, adevă pe conducătorii bisericei noastre plângendu-se că din cauza indolenței preoților noastre poporul se află pe povârnișul demoralizării, căci, deoare-ce cea mai mare parte a preoților nostri nu predică și nu catechizează parochienilor, nu numai că nu împlinesc poruncile bisericei spre îmbunătățirea stării sufletesci și materiale, dar' nici nu le cunosc.

Însă nu numai prin cuvinte, ci și prin exemple bune ar trebui să întemeieze preoții nostri religiozitatea și moralitatea la popor, luându-și în această privință de devisa: „*Verba movent, exempla trahunt*“. Preoții nostri și îndeosebi și preotesele, cari ar trebui să spriginească pe soții lor în conducerea poporului, nu se îngrijesc a da poporului pilde bune, ba se află mulți între dînșii, a căror purtare contribuie la demoralizarea poporului.

Nici preotesele noastre nu sânt la înălțimea chiamării lor. S'au aflat preotese, care au fost cu fiele lor în ziua a doua a săptămânii dînțau a postului-mare a. c. la balul costumat al societății germane de cântări de aici, și au luat parte la jocurile naționale ale Germanilor cu atăta răsfăț, încât au fost admirate și aplaudate de cei străini.

Mai e de însemnat, că pe când, precum am relevat mai sus, preoții catolici și în special Iesuiții lucră cu o încordare admirabilă pentru răspândirea catolicismului în Bucovina, aducend spre acest scop și călugărițele din Galiția, — preoții nostri, provocați de I. P. S. S. Metropolitul de a se îngriji cu tot zelul de întregitatea turmelor încredințate lor spre păstorie, nu s'au trezit de fel din letargia lor.

Frumoase prospecte mai are deci biserica ort.-orient. în Bucovina!

Trebuie să ne plângem mai ales de nepăsarea preoților nostri față de învățământul la școalele populare, — cari mai toți sânt totodată inspectori locali ai școalelor din parochiile lor. Și de aici vine, că școalele populare din Bucovina, neglijate și de guvern, nu ne înmulțesc inteligența, precum am dori, și nici nu ne dau așa-numita clasă mijlocie, a meseriașilor etc. Și de aceea și de acum înainte tot străinii ne vor guverna!

La noi s'a întors mașina lumii. În loc să pășim înainte, dăm marea înapoi. Unde-i vremea cea frumoasă, când Românii bucovineni conduși de frații Hurmuzachi erau însuflețiți cu toții de simțiminte naționale și se întreceau în manifestarea acestor simțiminte; când tinerimea română învățată de nemuritorul Aron Pumnul la idea naționalismului, promitea a ne da luptători bravi și energici; când și preoții nostri, între acestia și Metropolitul nostru actual, care a lucrat pe atunci imediat la înălțarea neamului nostru, erau nu numai apostolii credinței, ci și ai națiunii noastre. Unde-i speranța de atunci? A dispărut, încât își pare Bucovina un câmp plin de mohor, de mohorul slav, care nădușese pe di ce merge holdele române. Poporul nostru îndeobște și tinerimea în special, au rămas fără conducători; preoții caută mai toți numai interesele lor materiale; „Societatea pentru cultura și literatura română din Bucovina“ doarme un somn trist; societatea politică „Concordia“ înființată cu scopul de a lumina poporul despre drepturile sale politice, respect. de a frânge omnipotența guvernului la alegerile deputaților, a lucrat din cauza demersului arbitrar al unor conducători ai săi în contra programei sale. Chiar și la Suceava, care în urma deschiderii tribunalului colegial de acolo părea să devină centrul activității naționale în Bucovina, nu se face nimica. Avem acolo doi advocați români, cari s'ar pute servi în agendele lor sau cel puțin la pledoarea de limba română, dar' nu o fac, deși procurorul și vice-procurorul din Suceava sânt Români. Avem în Suceava un gimnasiu ort.-orient., al cărui director, deși Român, lucrează din resputeri pentru menținerea limbei germane ca limbă de propunere la acest gimnasiu.

Avem apoi deputați în Viena, cari nu au în vedere interesele națiunii și ale poporului; ba unul dintr'înșii, dl Iancu cav. de Zotta, a stăruit, ca în Coțmani, focarul agitațiunilor Rutenilor în Bucovina, să se înființeze un gimnasiu rutean, și guvernul a și încuviințat această înființare. Și apoi să ne mai mirăm, cum de s'a încumetat dălele trecute un deputat polon, — contele Dzeduszecki, — de a pretinde, că Bucovina aparține din punct de vedere etnografic și politic Galiției și că deputații nostri sânt deputați ruteni. Răspuns-a măcar unul din deputații nostri preținși naționali la această insinuire?

Și cine oare e de vină, că la noi merg toate anapoda? Din cele arătate mai sus, care, după-cum am relevat, sânt notorie, va înțelege lesne fiecare, că tocmai acei factori, pe cari corespondentul - preot i-ar înălța până la cer, sânt culpabili în aceasta privință: pe deoparte guvernul, care pune sistematic stavilă împlinirii dorințelor noastre legale; pe de altă parte inteligența și mai cu seamă preoțimea noastră, care formează majoritatea inteligenței române din Bucovina și, deși îi dă mâna a lucra imediat la prosperarea neamului nostru, departe de a se îngriji de aceasta, lucră diametral în contra intereselor lui, cu toate că I. P. S. S. Metropolitul, care în poziția sa de astăzi nu mai poate lucra imediat, o provoacă mereu la tot ce e bun și național. Și oare ascultă preoții nostri pre conducătorul lor suprem?! Rar care, ba se află unii între dînșii, cari îl denunță la căpitani districți.

G r a c h u s.

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Munții-Apuseni, 9/21 Aprilie 1886.

(Un cas dintr'o sută.) În parochia gr.-or. din Bucium-Sat, tractul Abrudului, domnesce o neînțelegere dăunătoare în toată privința. Între preot și o sumă de parochieni de cei mai cu stare sânt frecări, în urma cărora nimic nu se poate face în interesul bisericii și al școalei și preste tot în interesul poporului. Fiecare își ține de

a sa datorință a paraliza pașii contrarului seu. Vorba e însă, cum s'a produs această stare de lucruri?!

Preotul administrator nu, poporul, el de capul seu, nu! Cine 'și-a permis dar' a sădi vrajba între preot și poporeni?! Ori-cine s'fi fost, a comis un păcat neiertat. Și când e vorba să învinovățesc pe cineva cu o astfel de faptă, trebuie să ai amănă act original necontestabil, altcum nu merge. Sunt ele șiretenii destule în lume, pe cari ai pute să juri că-i așa, nu poți însă nimic să faci, dacă n'ai acte originale. Fatalitatea a voit însă, ca să ved cu ochii mei o scrisoare dela mână protopresbiterului acestui tract, în care sunt înșirate punctele, cu cari are poporul să-și acuse la forurile mai înalte pe preotul administrator al seu. Și scrisoarea respectivă a fost dată celui ce a făcut acusa poporenilor, — servindu-i de îndreptar. Vorba e, că protopresbiterul pune la cale o ceartă dăunătoare pentru constituționalismul nostru, sciind d'a capo, că d-sa va fi însărcinat a face cercetare, precum s'a și întâmplat. Aci comentariu nu mai trebuiesc nici într-o privință. Ajunge să adăugăm, că prin oare-care minune, de sigur că nu supranaturală, inscenatorul certe se dă pe partea acusatului și se încearcă a face din nou toată treaba mușama, pe când pe popor îl agitase până la un grad neiertat. Pune termine de 24 de ore pentru însinuarea martorilor, pentru prezentarea lor, — bine sciind, că preste săptămână, la lucrătorii de mine risipiți în toate părțile, așa ceva este absolut imposibil, nefiind timpul prescripționat deajuns, nici macar pentru a da față cu ei. Și toate acestea s'au servit în numele sfânt al dreptății de inscenatorului certe și mai în urmă investigatorul ei nepreocupat!

Și aceste nu sunt lucruri culese de pe uliță, nici supte din deget, ci lucruri ce se pot dovedi cu acte originale, de care nu se poate autorul lor lăpăda nici când, și dacă e de lipsă, pun la dispoziția onorabilei redacțiuni dela acest mult prețuit diar scrisoarea în original, spre convingerea acelor, care doar' ar dubita.

Chemat a da mână de ajutor preotului în greaua-i chemare ce o are aci, când privim la biserica și școala cu atâta interes, când armonia de sus până jos ne este atât de necesară, — se te puni și să sădesci vrajba chiar în sinul nevinovatului popor din interese egoistice personale, — cu alte cuvinte, se te vești tu ca preot nevoit a-ți apăra biserica și școala ta, turma fie incredințată, — de ruină și destrăbălare chiar în contra celui chemat a fi el însuși un zelos apărător al lor, — e ceva ne mai audiat. Ceva trebuie să lipsească. Ori pregătirea necesară, ori tragerea de inimă pentru viitorul acestui popor blând.

Cine se uită printre degete, cum mergem din rău în mai rău și nu face nimic, e semn că nu-i pasă de soarta neamului seu, căci ranele ascunse numai studiându-le se mai pot cura. Tocmai de aceea voiu reveni și cu celelalte 99.

Fie, ca să nu trebuie! Adevărul.

Arad, la 14/26 Aprilie 1886.

Onorată Redacțiune! Cunoscând zelul neobosit, ce-l păstrați întru conservarea limbei și promovarea cultului național, și din motivul, că în diacelele române gr-or. încurând se vor întruni sinoadele diecesane, imi iau libertate cu prețuita permisiune a cere publicarea următoarei

Întrebări către toți frații Români!

Considerând, că deja la începutul secolului present s'a ivit și la noi Români necesitatea de a propăși conform spiritului timpului întru ninsuina de menținerea și cultivarea limbei materne,

considerând, că toate națiunile în urmarea pașilor necesari în direcțiunea mai sus indicată au aflat și țin de conservatorii cei mai puternici ai limbei materne sexul femeesc, care prin poziunea sa din familie este cel mai chemat factor dela însăși natura a înrădăcina în odraslele familiei cunoștința și iubirea limbei materne;

considerând, că din acest punct de vedere toate națiunile au pus și pun deosebit pond pe crescerea sexului femeesc, în fine

considerând, că prin îngrijirea de institute și înființarea de stipendii menite până acuma mai numai tot pentru sexul bărbătesc, am documentat indolența neiertată față cu crescerea ficelor noastre și prin urmare față de conservarea limbei materne; ba prin crescerea lor de până acuma în institute străine li s'a dat ocaziune a se desvolta în ele oare-care atragere către confesiunile, care susțin acele institute, (cu exemple destule pot servi), — vin deci cu tot respectul a pune modesta întrebare, că nu ar fi oare consult și timpul suprem

a) a ne îngrijii deja de timpuriu și până încă nu e târziu pentru a crea stipendii, spre a ne cresce și învățătoare și profesore. pe atunci,

când în scurt o se ne înființăm preparandii și ș scoale superioare de fete?

b) ca Venerabilele Consistoare de ambele confesiuni și Sinoadele diecesane, ca autoritățile cele mai competente, se iee inițiativa în această privință și să creeze încă pe anul următor școlastic atari stipendii?

Observ, că în această chestiune nu voiesc a ține dispută cu nimeni, căci am dorit numai a atrage atențiunea celor chemați asupra acestei chestiuni neamănăvare, carea nu ar trebui să devină chestiune de partide.

Neavând în fine cunoștința tuturor diarelor din patriă, rog și pre acele stimate Redacțiuni, cărora nu le-am trimis aceste orduri, a le da loc în prețuitele lor diare, reproducându-le.

Cu toată stima

Aug. Mușiu.

Cronică.

Înaintări în armată. Au fost înaintați la medici de reg. cl. I d-nii: Ioan Pop, dela reg. inf. nr. 64 și Iuliu Mureșan, dela reg. inf. nr. 50.

Necrolog. Primim deodată două anunțuri de moarte. La Brașov a reposat Simeon Mărgineanu avocat, în vârstă de 39 de ani; dela Caransebeș ne sosese șcirea despre pierderea unui alt zelos Român: Georgiu Șerban, avocat în Caransebeș; a reposat în vârstă de 33 ani.

Floricele de stil maghiar. „Budapesti Hirlap” scrie următoarele: „Nu de mult a umblat o deputațiune română pe la un deputat dietal, spre a-i mulțumi în numele Românilor pentru vorbirea lui, pe care a ținut-o la 8 Februarie în dietă, și în semn de recunoștință i-a predat un splendid album, care a conținut aproape 2000 subscrieri. Serbătoritul domn a mulțumit într'un mod foarte pătunător și a promis, că și în viitor va apăra naționalitățile. — Oarecine a fost acest demn patriciu, care pe pământ maghiar trăind din pâine maghiară se simte pătuns de frumosul omagiu românesc, a acceptat splendidul album și a promis și pe viitor multa sa protecțiune dușmanului patriei maghiare. Oare marele Babeșiu? Sau nemuritorul Traian Doda, care deși e deputat de 12 ani, încă n'a intrat în dieta ungară, de oare-ce aceea stă în contradicție cu „constituția valahă”? Sau doar' Horia și Cloșca sunt aceia, pe care îi privește această onoare? Numai cât acești doi Moși nu sunt deputați, căci nici înfățișarea lor nu era omenescă, precum ăce despre ei vechia cântare: „obrazul e de tigrul, ear' gura ca și la un pōre sēlbatic”. Cine e dar' acel deputat? Nimeni altul decât dl Ludovic Mocșary, presidentul partidului independent și din 48, deputat dietal al cetății Halas. Sperăm, că cereul lui de alegere deasemenea îi va trimite o deputație al album tot cu 2000 de subscrieri, în care însă vor fi cu totul alte lucruri scrise, ca și în aceea carte valahă, — de oare-ce poporațiunea Halasului e maghiară și patriotă.”

„Se superă regele.” Sub acest titlu cetim în „Aradi Közlöny”: „Din Hațeg ni se comunică o scire curioasă. În urma acesteia primarul din Fărcadin, cu toate că e Maghiar neaoș (tősgyökerez magyar ember), se numesce pe sine „Vasile Dumitru.” Judelui cercual, care l'a fost citat ca martor i'a fost bătător la ochi acest lucru și a adresat blajinului primar o întrebare în această privință. După puțină trăgănare acesta apoi i'a mărturisit, că deu, numele lui cel cinstit e „Ferencz Jozsef”, dar' nu-i este permis a întrebuința acest nume, „pentru-că pentru aceasta se superă regele.” „Cine i'a spus d-tale aceasta?” întrebă judele cercual. „Măria Sa dl solgăbiru Mara!” A spus apoi că alegându-se de primar și mergând înaintea solgăbirului, spre a depune jurământul, Mara i'a ăis, că numele regelui nu-i permis a-l purta, și că cu acest nume nu-l poate jura. Dacă voiesc deci să fie primar, să se numească Vasile Dumitru. Ferencz Jozsef a fost o venitură în satul seu, schimbarea numelui deci a mers cu ușurință și astăzi întreg satul îl numesce pe acest nume valah pe neaoșul Maghiar. Bietului țeran nu i-se poate lua în nume de rău lucrul, cu atât mai curios e însă, că solgăbiru întru adevăr a aflat motiv de a-i schimba numele. De altmintearea e cam suspicios, că a ales tocmai un lucru românesc.”

Parochia maghiară în Bucuresci. Cardinalul Haynald a depus la societatea St. Ladislau un capital de 10,000 fl. cu destinațiunea, ca din acela să se fundeze în Bucuresci o parochia maghiară.

Întâlnirea regelui Carol cu Țarul în Basarabia. Diarului „N. fr. Presse” i-se comunică din Bucuresci, că în Basarabia se fac pregătiri de o natură curat militară, din care se poate concluda o eventuală vizită a Țarului. De oare-ce în cereurile dela curtea română nu au încă cunoștință despre aceasta, se vede, că încă nici Țarul nu s'a hotărât definitiv în această privință. Se așteaptă o comunicare autentică dela ministrul Angelescu, care în curând se va întoarce dela Livadia. Numai după aceasta se va pute stabili, unde și când se se întemple o scurtă întâlnire a regelui Carol cu Țarul.

Ofițeri trădători. Din orașul Lublin, în Polonia-rusească, se împărțesce: De vre-o câteva zile o comisiune militară face aici cercetare ascultând pe toți ofițerii garnisoanei. Se știe, că motivul acestei ascultări ar fi acela, că ofițerii ar fi tradat unei puteri vecine, Rusiei charte militare și nise importante planuri de mobilizare.

Monede în două limbi. Foaia oficială din Bruxella a publicat un decret, prin care în regatul belgian se introduc monede de bani în două limbi, adică declară limba vlamică îndreptătită egal pe monede cu cea franceză. Băcățiile cele nou de argint de câte 5 franci vor purta pe avers sau inscripțiunea: *Léopold II, Roi Belges*, sau: *Leopold II, Koning der Belgen*; și pe revers sau: *L'Union fait la force*, sau: *Eendracht maakt Macht*; băcățiile cele nou de aur de 20 franci vor purta pe margine inscripțiunea: *Dieu protège la Belgique*, sau: *God bescherme België*. Monedele nu vor purta două limbi pe una și aceeași băcăție, se vor bate însă unele cu inscripțiune franceză, ear' altele cu inscripțiune vlamică. Ministrul de finanțe va avē să decidă, câte monede se se bată cu inscripțiune franceză, și câte cu inscripțiune vlamică.

Atentatul asupra Archiepiscopului Madridului, care s'a petrecut între următoarele împrejurări: Duminecă precând Archiepiscopul Madridului servia bine-cuvântarea Salciilor, un preot a tras asupra lui trei focuri de revolver. Archiepiscopul a cădut jos ca mort. Cadavrul a fost transportat îndată în altar. Autorul asinutului e un preot, numit Galeoto, dat afară pentru purtarea rea. Cu mult sânge rece a măturisit, că a premeditat crima. El a anunțat intenția de a asasina pe Archiepiscop. Cu o zi înainte a trimis la toate jurnalele din capitală câte o scrisoare anonimă. „El Progreso” și alte gazete reproduc acea scrisoare, plină de plângeri în contra autorităților bisericesci, le acasă, că ele sunt cauza crimei. Amenințarea contra Archiepiscopului e anunțată limpede în scrisoare. Asasinul așteptase un cias în biserică sosirea Archiepiscopului. Când intră Archiepiscopul, el înaintă spre el ca să-i sărute mâna, și atunci a putut trage trei focuri de revolver. Tustrele gloanțele au lovit în burță. Galeoto, vădând că Archiepiscopul cade jos, a întors ca să și dea asupra lui, n'a avut însă timp, căci a fost desarmat îndată. Imediat a fost arestat și dus la închisoare în mijlocul strigătelor poporului. La interogator a măturisit premeditarea crimei. Archiepiscopul n'a murit încă, rănilor sunt însă foarte grave, el stă și acum în altarul bisericii pe un pat de fier, medicii n'au îndrăsnit să-l transporte la palatul episcopal. Regina a trimis în mai mult rinduri șambelani ca să scie despre starea sănătății Archiepiscopului. Lume multă se strânsese în jurul catedralei, manifestând simpatii pentru victimă. Medicii au hotărât să scoată gloanțele din rană; starea victimei se agravează din ce în ce. Archiepiscopul era atâtul titular în diecesa capitalei. Înainte fusese arhiepiscop la Salamanca. Era un prelat foarte activ și tolerant.

Pasteur și turbarea. Dilele trecute s'a ținut ședință la Academia de științe, în care a vorbit Pasteur asupra turbării și profilaxiei ei. Doctorul Grancher, care practică inoculațiunile în laboratorul Pasteur, la întrarea în sală, a fost învit de președinte să iee loc în emicichu lângă measă, unde Pasteur trebuia să citească memoriul. Pasteur luând cuvântul, amintă, că la 1 Martie, numărul pacienților era de 350; la 12 Aprilie, și în care se făcea darea de seamă, era 726. După naționalități, numărul pacienților se împarte astfel: Din Franța 505; Algeria 40; Rusia 65; Anglia 25; Italia 24; Austro-Ungaria 13; Belgia 10; America-de-Nord 9; Finlanda 6; Germania 5; Portugalia 5; Spania 4; Grecia 3; Elveția 1; Brasilia 1. Acest număr de pacienți e împărțit în două: o parte cuprinde persoanele mușcate de câni turbați, alta pe cele mușcate de lupi. În partea întâiu sunt 688; în a dora 38 pacienți. Pacienții înscriși în tabloul întâiu merg foarte bine; tratamentul n'a avut nici un rezultat, numai asupra unei persoane care a venit prea târziu la Pasteur, perioada de inoculațiune a ajuns la limită. Mai mult de jumătate din pacienții din întâia parte, a trecut fasa critică; cu toate acestea trebuie așteptat încă puțin timp. Din cei 38 Ruși mușcați de lupi turbați, trei au murit prezentând simptomele turbării; înaintea însă de a se pronunța asupra soartei lor, trebuia să mai aștepte. E mare diferență între mușcătura de câne turbat și a lupului, de aceea efectele în cel din urmă cas sunt mult mai teribile. Pasteur face o statistică asupra mușcăturilor cânilor turbați; ea e basată pe documente autentice. În 1706 la St. Julien de Ciovy, au fost mușcați de lupi turbați 8 locuitori; unul din ei muri îndată după mușcare; ceilalți au murit turbați după 17 până la 18 zile. La Bar-sur-Ornain, 19 persoane, cauterizate cu amoniac după mușcătura, au murit toate după 60 zile. Acest fapt a fost raportat academiei de științe din Paris. La Darbois, un cioban mușcat de un lup turbat, muri după 32 de zile. La Aveyron, trei persoane mușcate de o lupoaică turbată, muriră după 23, 25 și 28 de zile. În 1872, muriră 4 persoane mușcate de lupi turbați. La 11 Maiu 1811, mai multe persoane și dobitoace fură mușcate de lupi, toate muriră după 20 zile. Din aceste date, Pasteur concludă că în casurile mușcăturilor de lupi turbați se numără 92 casuri de moarte. Dacă s'ar aplica această regulă și la cei 12 Ruși mușcați de lupi turbați, atunci ar fi trebuit să moară nu 3, ci 13 sau chiar 16. Prin urmare tratamentul seu e eficace în cele mai multe casuri. În Rusia e credința

populară basată pe o mulțime de fapte, că orice persoană mușcată de lup turbat moare. Pasteur ajunge la conclusiunile următoare: 1. Când e vorba de mușcătura de lup durată inoculațiunii e foarte scurtă. 2. În casurile mușcăturii de lup, mortalitatea este mai mare ca în mușcăturile de câne. Aceasta se explică prin aceea, că lupul atacă mai ales fața, din aceasta rezultă gravitatea mușcăturilor. Cât despre miros, puterea lui e aceeași la câne ca și la lup. Efectele mușcării diferă și nu se agravează decât prin profunditate, număr și pozițiunea mușcăturilor. Când e vorba de mușcăturile de lup, trebuie făcută o modificare în tratament. Virulența în inoculațiune trebuie gradată mai repede și se se înceapă tratamentul mai repede fără a perde timp. Dacă Rușii mușcați de lupi turbați ar fi venit mai repede la Paris, atunci efectele inoculațiunii ar fi fost mai fericite.

Varietați.

(Ceva pentru fumători.) Valoarea țigărilor, țigaretelor și tutunurilor consumate în Austria (fără Ungaria) în cursul anului 1885 trece preste 73 milioane fl. Admițând populațiunea Cislaitaniei la 22 milioane suflete, ar veni pe fiecare individ o consumațiune de tutun de preste 3 fl. 50 cr. pe an; dar', dacă vom scăde sexul femeiesc (căci acele doamne, care din când în când fumează câte o țigaretă, sunt puțin numeroase) și, dacă vom admite ca limită de vârstă când bărbații încep a se deprinde cu fumatul, etatea de 20 ani, atunci revine pentru fiecare individ o cheltuială anuală de 15 fl. sau câte 4 cr. pe zi. Trebuie să observăm, că nu toți bărbații sunt fumători. În comparațiune cu anul 1884 cansumul tutunului a crescut cu mai mult de un milion de fl. Optimistii și în prima linie domnul ministru al finanțelor vor trage din acest fapt conclusiunea, că starea economică a populațiunii s'a îmbunătățit. Pesimistii și scepticii, cum sunt domni din opozițiune, sunt de altă părere și declară, că crescerea consumațiunii tutunului este dincontră un semn al timpurilor rele, care îndeamnă pe oameni a căuta în intoxicarea nicotinelui uitarea miseriei lor. Cine are dreptate? Adușul în consumațiunea tutunului se constată mai cu seamă din următoarele cifre: Țigările „Britanica” sunt mai puțin căutate decât s'a urcat prețul lor de 6 și jumătate cruceri, consumul lor a scădut cu 900,000 bucăți; țigaretetele numite „Trabucco” sunt dincontră favorizate și consumul lor s'a înmulțit cu 1 și un sfert de milion; țigările „Cuba” de câte 5 cruceri găsesc puțin amatori, consumul lor a scădut cu 1 și jumătate milion, pe când „Cuba” de 4 cruceri câștigă din ce mai mult favoroarea fumătorilor; consumul lor a fost în anul trecut de 21 milioane, ceea-ce însemnează un adaus de 10 la sută. Tot astfel cu țigările „Portorico” și „Virginia”. Interesant este, că consumul țigărilor numite „Scurto” scade, pe când cel al renumitelor (?) „Literak” de câte 1 și jumătate cruceri se înmulțește. Țigările ajung din an în an mai căutate. Asemenea este constat, că crescerea consumului se aplică numai la calitățile inferioare.

(Un uragan.) Se telegrafează din Fildelfia, că un mare uragan a bătuit statul Minesota și în special orașul Saint-Cloud. S'au derimat preste 300 de case, s'au constatat 67 morți și 160 răniți. Într'una din casele, cari s'au derimat, se celebra o căsătorie; au murit douăzeci de persoane, între cari mireasa și mirele.

Bibliografie.

„Teara nouă.” Revistă științifică, politică, economică și literară. Apare odată pe lună. Bucuresci, Martie 1886. Anul III. Nr. 2. Sumar: Sentimentele frumosului și cele religioase la animale, din Darwin, de Ioan Nenițescu. — Aviculele în a căror coajă se găsece mărghitarul de D. S. N. — Elemente de ideologie după Strassy de I. U. Grozescu. — Ce mică imi pare lumea (poesie) de Matilda Cugler-Poni. — Sistem național de economie politică de Frédéric List. Istoria. Cap. III. Flamanzii și Olandezii. Cap. IV. Englezii. Cap. V. Spaniolii și Portughezii (urmare) de I. N. P. — Discursul dlui C. Ionescu avocat, ținut în sala „Appolo” din Galați. — Novac și Balaban (baladă populară) culeasă de Pr. St. Stoicescu. — O Znoavă, de Petru Ispirescu. — Erată.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Dolni-Tuzla, 29 Aprilie n. Trenul de deschidere a sosit aci după ameași salutat fiind cu entusiasm de mulțimea adunată. Ministrul de finanțe Kallay a declarat apoi linia ferată Doboi-Siminham de deschisă. Seara a fost un dineu festiv și conduct de torțe în onoarea oaspeților.

Paris, 29 Aprilie n. Mai multe diare anunță că reprezentanții din Atena ai puterilor au hotărât să predee ultimatul fără de a fi consultat mai înainte pe respectivele guverne.

Atena, 29 Aprilie n. Demonstrația de ieri a poporului a decurs fără conturbarea ordinii, dar' totuși din cauza ultimului și a apărării flotei europene, s'a produs o mișcare profundă.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

- 17 Iunie a. c. imobilele lui George Vințan și soții decătră trib. reg. din Alba-Iulia.
- 21 Maiu a. c. imobilele lui Ladislau Koltor, decătră trib. reg. din Timișoara, în comuna Utvin.
- 13 Maiu a. c. imobilele lui Alexandru Percs decătră trib. reg. din Timișoara.
- 9 Iunie a. c. imobilele lui Alexa Posta decătră trib. reg. din Arad.
- 5 Maiu a. c. mobilele neguțatorului Iuliu Bőjthe în localul boltei sale din Christurul-séc.
- 31 Iulie a. c. imobilele lui Francisc Jiraszek decătră trib. reg. din Arad.
- 6 Maiu a. c. imobilele lui Nicolae Franzen, decătră trib. reg. din Timișoara, în comuna Uj-Bessenova.
- 12 Iulie a. c. imobilele lui Iuliu Pallos decătră jud. cerc. din Aiud.
- 16 Iunie a. c. imobilele vęd. Laura Krisch decătră trib. reg. din Lugoj.
- 8 Iunie a. c. imobilele lui Sp. Udra, decătră jud. cerc. din Detta, în comuna Camara-St.-Giorgiu.
- 22 Maiu a. c. imobilele comunei German decătră jud. cerc. din Vêrșet.

Edicte:

- A se insinua pretenșiunile în 45 de zile:
- la rămasul după Mihail Manchen (rêp. în Sz-Nádos), la jud. cerc. din Sighișoara;
- la rămasul după Toma Morar, la jud. cerc. din Uj-Egyháza;
- la rămasul după Iuon Popența (din Cichendeal), la jud. cerc. din Uj-Egyháza.

S'au pus sub curatelă:

- Edmund Radoesai (din comuna Csene), decătră trib. reg. din Chichinda-mare.
- Ecaterina Schmidt (din Vidombac), decătră trib. reg. din Brașov.

Citațiuni:

- Ioan și Ana Crețu, a căror ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 27 Maiu a. c. la jud. cerc. din Cohalm.
- Agnes Pușcaș și George Gabona eređi, a căror ubicațiune e nesciută, se provoacă a se insinua pe 8 Iunie a. c. la jud. cerc. din Arad.
- Vêduva lui N. Mátyás nasc. Rosalia

Bodo, a cărei ubicațiune nu se scie, se provoacă a se insinua pe 24 Maiu a. c. la jud. cerc. din Ch.-Oșorheiu.

Faliment:

— Ludovic Lengyel, neguțator din Christurul-séc, se anunță decătră trib. din Odorheiu.

Concursuri:

- Un post de sub-jude reg. la jud. cerc. din Sighetul-Marmației. Concursurile sânt a se trimite în 4 săptămâni la presiđiul trib. reg. de acolo.
- Un post de adjunct-conducător de cărțile funduare cl. II. la trib. reg. din Zêlau. Concursurile sânt a se trimite în 2 săptămâni la presiđiul trib. reg. de acolo.
- Un post de forestier cl. I., eventual unul de cl. II. la oficiul forest. suprem din Lipova. Concursurile sânt a se trimite până în 15 Maiu a. c. la oficiul forestier suprem de acolo.
- Un post de magistru postal în comuna Űrményháza (com. Torontal). Concursurile sânt a se trimite în 4 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.
- Un post de concipient de finanță cl. II. la oficiul reg. de dare din Zêlau. Concursurile sânt a se trimite în 2 săptămâni la oficiul de dare de acolo.
- Un post de scriitor la trib. reg. din Oradea-mare. Concursurile în 4 săptămâni la presiđiul trib. reg. de acolo.
- Un post de executor reg. la jud. cerc. din Cohalm. Concursurile în 4 săptămâni la presiđiul trib. reg. din Elisabetopol.
- Un post de contabil prim la comitatul Bistrița-Năsêud. Concursurile sânt a se trimite până în 20 Maiu a. c. la comitele-suprem din Bistrița.
- Un post de scriitor la jud. cerc. din Seghedin. Concursurile în 4 săptămâni la presiđiul trib. reg. de acolo.
- Un post de medic cercual în Rodna-vechiă. Concursurile până în 20 Maiu a. c. la comitele-suprem din Bistrița.

Economic.

Întinderea pădurilor în Ungaria. — După o statistică făcută de curênd, întinderea pădurilor în Ungaria e de 10 milioane hectare. Aproape jumătate din această întindere e ocupată de fag și alți arbori frunzoși, cealaltă jumătate e ocupată de brad, și mai ales de stejar.

O mulțime de păduri întinse sânt ale particularilor, așa pe domeniile lui Malaska sânt vre-o 28.400 hectare pădure; pe domeniul lui Arva sânt vre-o 345.000 și pe domeniile lui Munkács sânt vre-o 106.750 hectare.

Exportul de cereale și vite din România.

„Galați” dau următoarele amênunte asupra mișcării portului:

Din port a plecat ieri vaporul englez „Asramare” încărcat cu cereale și 130 vite cornute pentru Pyrei.

Astăzi au sosit patru vase engleze, ca să încarce cereale pentru Șlegitera.

Au mai sosit trei șepuri ale d-lui Mendel pentru a încărca cereale.

Têrgul de rimători în Steinbruch. În 27 Aprilie n. s'a notat: unguresci bêtărâni grei 40.— cr. până 42.— cr. unguresci grei, tineri 43.— cr. până 43.½ cr., de mijloc 42.— cr. până 42.½ cr., ușori 43.— cr. până 44.— cr., marfă țerânească, grea 40.— cr. până 41.— cr., de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., ușoară 42.— cr. până 43.— cr., românesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 41.— cr. până 42.— cr., transito de mijloc 41.— cr. până 42.— cr., transito ușori 41.— cr. până 42.— cr., ingrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ cumpeniți la gară.

LOTERIE.

Tragerea din 28 Aprilie st. n.

Sibiu: 88 53 56 40 76.

Cursul pieței din Sibiu.

din 29 Aprilie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.60	vënd.	8.70
Lire turcesci	„	11.20	„	11.30
Imperiali	„	10.20	„	10.30
Ruble rusesci	„	1.22	„	1.23

Bursa de București.

Cota oficială dela 27 Aprilie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	93.¾	vënd.	94.¼
Rur. conv. (6%)	„	86.—	„	86.½
Act. de asig. Dacia-Rom.	„	266.—	„	267.½
Banca națională a României	„	1085.—	„	1188.—
Impr. oraș. București	„	31.—	„	33.—
Act. de asig. Naționala	„	—	„	—
Credit mob. rom.	„	—	„	—
Scrișuri fonciare urbane (5%)	„	82.½	„	83.½
Schimb 4 luni	„	—	„	34.—
Societ. const.	„	187.½	„	280.½
Aur	„	14.—	„	14.½

Bursa de Budapesta

din 28 Aprilie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.50
„ „ hârtie „ 4%	95.—
Imprumutul căilor ferate ung.	152.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.15
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.—
Bonuri rurale ung.	105.—
„ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ bănățene-timișene	104.50
„ „ cu cl. de sortare	104.50
„ „ transilvane	104.75
„ „ croato-slavone	104.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	118.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hârtie austriacă	85.20
„ „ argint austriacă	85.30
„ „ aur austriacă	114.—
Losurile austr. din 1860	138.50
Acțiunile băncei austro-ungare	877.—
„ „ de credit ung.	293.25
„ „ „ austr.	289.10
Argintul	—
Scrișuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	101.—
Galbeni împărătesci	5.91
Napoleon-d'ori	10.01
Mărei 100 imp. germane	61.70
Londra 10 Livres sterlingi	126.10

Bursa de Viena

din 28 Aprilie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	103.50
„ „ hârtie „ 4%	94.90
Imprumutul căilor ferate ung.	152.30
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	100.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	117.25
Bonuri rurale ung.	105.25
„ „ cu cl. de sortare	105.—
„ „ bănățene-timișene	104.75
„ „ cu cl. de sortare	104.75
„ „ transilvane	104.80
„ „ croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	100.50
Imprumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.—
Rentă de hârtie austriacă	85.35
„ „ argint austriacă	85.45
Rentă de aur austriacă	114.40
Losuri austr. din 1860	138.75
Acțiunile băncei austro-ungare	878.—
„ „ de credit ung.	293.75
„ „ „ austr.	289.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.02½
Mărei 100 imp. germane	61.75
Londra 10 Livres sterlingi	126.10

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 15 Aprilie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren omnibus		Copsa mică				
Viena			7.15	3.15	București			4.50	7.45	Viena		11.—		Teiuș		11.09	3.56		Copsa mică		5.50	1.24		
Budapesta	6.47	1.45	7.29	6.20	Predeal		9.30	12.50		Budapesta	8.05	8.—		Alba-Iulia		11.56	4.27		Șeica mare		6.11	1.11		
Szolnok	11.22	3.51	8.27	9.26	Timiș		11.11	1.40		Szolnok	11.02	12.00		Vințul de jos		12.20	4.53		Loamneș		6.40	2.32		
P. Ladány	2.20	5.28	5.58	11.40	Brașov		11.44	2.27		Arad	3.37	5.55		Șibot		12.25	5.19		Ocna		7.03	2.01		
Oradea-mare	4.39	6.41	8.37	1.28				2.55			4.00	6.05		Orăștia		1.19	5.41		Sibiu		7.23	2.44		
Vărad-Velenceze		6.46	9.37	1.52	Feldioara		6.22	2.55		Glogovaț	4.13	6.19		Simeria (Piski)		1.43	6.08		Sibiu—Copsa mică					
Fugyi-Vásárhely			9.45	2.—	Apatia		7.01	3.38		Gyorok	4.33	6.46		Deva		2.35	6.39		Sibiu		8.16	10.25		
Mező-Telegd			9.59	2.11	Ágostonfalva		7.33	4.17		Pauliș	4.51	7.—		Branicica		3.04	7.04		Ocna		8.40	10.46		
Rév		7.14	10.28	2.34	Homorod		8.01	4.47		Radna-Lipova	5.10	7.23		Ilia		3.36	7.29		Loamneș		9.06	11.09		
Rátca		7.42	11.36	3.18	Hașfalău		8.45	5.42		Conop	5.38	7.51		Gurasada		3.50	7.41		Șeica mare		9.35	11.32		
Bucia			12.10	3.41	Sighișoara		10.10	7.37		Bêrzava	5.57	8.10		Zam		4.25	8.12		Copsa mică		9.59	11.52		
Ciucia			12.46	4.01	Elisabetopol		11.19	9.05		Soborșin	6.42	8.58		Soborșin		5.09	8.49		Cucerdea—Oșorheiu—Reghinul-săs.					
Huedin		8.31	1.48	4.26	Mediaș		11.54	9.43		Zam	7.14	9.28		Bêrzava		5.56	9.29		Cucerdea		2.20	10.00	3.50	
Stana			3.42	5.27	Copsa mică		12.12	10.02		Gurasada	7.43	9.56		Conop		6.18	9.49		Cheța		2.51	10.31	4.21	
Aghiriș			4.12	5.50	Micăsasa		12.37	10.30		Ilia	8.01	10.17		Radna-Lipova		6.57	10.23	6.14	Ludoș		3.13	10.53	4.43	
Ghirbêu			4.30	6.02	Blaj		12.56	10.50		Branicica	8.21	10.38		Pauliș		7.12	10.37	6.30	M. Bogat		3.23	11.03	4.43	
Nedeșdu			4.48	6.24	Crăciunel		1.45	11.47		Deva	8.47	11.05		Gyorok		7.27	10.52	6.47	Cipeu-Iernut		4.04	11.44	5.31	
Cluj		10.01	5.17		Teiuș		2.34	12.35		Simeria (Piski)	9.40	11.55		Glogovaț		7.56	11.18	7.17	Kerelô-Sz.-Pál		4.20	12.00	5.46	
Apahida					Aiud		2.55	1.04		Orăștia	10.10	12.24		Arad		8.10	11.32	7.32	Nireșteu		4.44	12.26	6.10	
Ghiriș					Vințul de sus		3.17	1.30		Șibot	10.34	12.53		Szolnok		9.—	12.27		Oșorheiu		5.04	12.46	6.30	
Cucerdea					Uioara		3.24	1.39		Vințul de jos	11.04	1.22		Budapesta		2.39	5.10		Reghinul-săs.		7.43	1.16		
Uioara					Cucerdea		3.36	2.07		Alba-Iulia	11.31	1.40		Viena		6.50	8.16				9.35	3.08		
Vințul de sus					Ghiriș		4.11	3.08		Teiuș	12.05	2.24					6.05							
Aiud					Apahida		5.36	5.08		Simeria (Piski)—Petroșeni					Petroșeni—Simeria (Piski)					Reghinul-săs.—Oșorheiu—Cucerdea				
Teiuș					Cluj		5.56	5.35		Simeria	11.50	2.33		Petroșeni		6.49	9.33		Reghinul-săs.		4.22	—	4.00	
Crăciunel					Nedeșdu		6.16	6.08	8.—	Streiu	12.27	3.23		Banița		7.27	10.14		Oșorheiu		6.14	—	5.52	
Blaj					Ghirbêu		6.37		8.34	Hațeg	1.19	3.49		Crivadia		8.06	10.54		Nireșteu		6.34	12.06	10.36	
Micăsasa					Aghiriș		6.53		8.59	Pui	2.10	4.40		Pui		8.50	11.37		Kerelô-Sz.-Pál		6.55	12.27	10.57	
Copsa mică					Stana		7.08		9.56	Crivadia	2.57	5.28		Hațeg		9.13	12.17		Cipeu-Iernut		7.16	12.51	11.21	
Mediaș					Huedin		7.34		10.16	Banița	3.35	6.07		Streiu		10.16	12.58		M. Bogat		7.37	1.16	11.46	
Elisabetopol					Ciucia		7.55	7.14	11.04	Petroșeni	4.04	6.39		Simeria		10.53	1.35		Ludoș		8.07	1.50	12.20	
Sighișoara					Bucia		8.37	7.43	12.17	Arad—Timișoara					Timișoara—Arad					Cheța		8.21	2.04	12.34
Hașfalău					Bratca		9.12		12.47	Arad	6.00	8.18		Timișoara		6.02	5.00		Cucerdea		8.38	2.21	12.51	
Homorod					Rév		9.31	8.22	2.05	Aradul nou	6.25	8.32		Mercizifalva		6.26	5.56				9.07	2.50	1.20	
Ágostonfalva					Mező-Telegd		9.31	8.48	3.08	Aradul nou	6.25	8.32		Orczifalva		6.40	6.07		Simeria (Piski)—Uniedoara					
Apatia					Fugyi Vásárhely		10.25		3.39	Vinga	6.50	8.51		Vinga		6.52	6.32		Simeria (Piski)				6.40	
Feldioara					Vărad-Velenceze		10.35		3.55	Orczifalva	7.19	9.07		Németh-Ságh		7.06	6.53		Cerna				7.01	
Brașov		1.09			Oradea-mare		10.41	9.13	4.06	Mercizifalva	7.38	9.20		Aradul nou		7.21	7.24		Uniedoara				7.30	
Timiș					P. Ladány		10.51	9.18	10.37	Timișoara	7.56	9.32		Arad		7.53	7.40		Uniedoara—Simeria (Piski)					
Predeal					Szolnok		12.50	10.38	1.45	Ghiriș—Turda					Turda—Ghiriș					Uniedoara				
București					Budapesta		3.06	12.14	5.84	Ghiriș	10.37	4.16		Turda		8.20	1.41		Cerna				10.44	
					Viena		6.00	2.10	10.05	Turda	11.04	4.37		Ghiriș		8.41	2.06		Simeria (Piski)				11.30	
							3.—	8.—	6.05															

Nota: Numerii incuadrați cu linii groase înseamnă carele de noapte.